

Nr 205.

Av herr **Nilsson, Petrus, m. fl.**, om förlängt anstånd med ordnandet, av vissa i 31 § lagen om fattigvården omförmälda anstalter.

Enligt 31 § lagen den 14 juni 1918 om fattigvården skall fattigvårdssamhälle, som ej på grund av vissa i lagen angivna skäl befrias därifrån, hava anstalt (ålderdomshem, försörjningshem, vårdhem) för mottagande av understödstagare, vilka äro i behov av vård samt ej lämpligen kunna understödjas i hemmet eller utackorderas, varvid likväl flera samhällen i viss ordning kunna förena sig om gemensam anstalt. I 90 § av samma lag stadgas, att med fullständigt ordnande av de i 31 § omförmälda anstalterna må anstå intill den 1 januari 1931, ävensom att, där särskilda omständigheter därtill föranleda, Kungl. Maj:t må medgiva fattigvårdssamhälle uppskov utöver nämnda tid med ordnande av dylik anstalt intill den 1 januari 1934.

Av betydelse vid anordnandet av ifrågavarande anstalter är bestämmelsen i 32 §, att ifråga om anordningarna vid fattigvårdsanstalt, som i 31 § sägs, skall iakttagas, att åt män och kvinnor beredes bostad i särskilda rum samt att, därest sinnessjuka, sinnesslöa, tuberkulösa eller med svårare sjukdom behäftade understödstagare icke kunna erhålla vård å anstalt, som i 35 § avses, utan måste intagas å fattigvårdsanstalten, dessa vårdas i särskilda rum eller avdelningar, såvida ej i särskilda fall annat finnes kunna ske utan men för den sjuke eller övriga understödstagare.

I årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, förebådas framläggande vid detta års riksdag av proposition med förslag till mera planmässiga åtgärder för fyllande av den starka bristen av vårdplatser å de statliga sinnessjukanstalterna ävensom med ordnandet av frågan om vården av vuxna vanartade sinnesslöa. Genom avtal mellan Kungl. Maj:t och städerna Stockholm, Göteborg och Malmö hava dessa städer på vissa villkor övertagit hela sin sinnessjukvård.

Till följd av dessa förhållanden har man att motse, att efter ett antal år de för landsbygdens behov tillgängliga vårdplatserna å statens sinnessjukanstalter komma att betydligt ökas.

Härigenom kommer det vårdnadsbehov, som i fråga om sinnessjuka och sinnesslöa enligt vad ovan anförts skall tillgodoses vid ålderdomshemmen, att om några år avsevärt minskas. Tydligt är alltså, att det i åtskilliga fall skulle medföra besparingar för kommunerna, om de med säkerhet kunna påräkna så långt uppskov med fullständigt ordnande av ålderdoms-

hemmen att vid deras färdigställande hänsyn kan tagas till det minskade vårdnadsbehov, som om några år kommer att föreligga.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta att vidtaga sådan ändring i 90 § i lagen den 14 juni 1918 om fattigvården, att med fullständigt ordnande av anstalt, som omförmäles i 31 §, må anstå intill den 1 januari 1934.

Stockholm den 21 januari 1928.

Petrus Nilsson.

Ernst Svenson.

Oscar Ericson.

L. G. Bodin.
